

GODEN EN PLANEETGEESTEN

Goeden avond vrienden.

Ook vanavond geldt: wij zijn niet alwetend of onfeilbaar: denkt u alstublieft zelf na! Ofschoon ik me afvraag of dat voor dit onderwerp voor de meeste van u mogelijk is! De titel luidt, zoals u net al heeft gehoord: Goden en Planeetgeesten.

We hebben een aantal goden. Wanneer je bijvoorbeeld kijkt naar alleen de Joods Godsnamen, dan komen we al aan een 12-tal verschillende betekenissen. Jehova komt in deze reeks 3 keer voor. Heet hij nu gewoon "Jehova", dan is hij: de Machtige. Wordt hij aangesproken als Jehoca Seraptim, dan wordt hij beschouwd als de aanvoerder der Heerscharen. En dan bestaat er ook nog een Jehova Sabotin, en Sabotim is dan weer een bijzondere krijgslustige geest.

En kijk je dan weer naar bijv. "Adonai", en al die andere namen, "Elohim" - ja, er zijn zoveel van die namen -, elk heeft een aparte grootteorde, elk heeft een afzonderlijke betekenis.

Dat ik daar nu mee begin heeft een reden. Want we zeggen altijd: het jodendom is de eerste ééngodendienst, de eerste monotheïstische leer geweest. Als je dat dus uitsplitst, blijkt dit niet waar te zijn. Want mensen hebben altijd de behoefte gehad om hun goden in verschillende gedaanten, verschillende figuren a.h.w. uit te beelden. Van verschillende goden weet je, godinnen ook, dat ze meerdere functies tegelijk hebben. Bijv. Isis is de moeder, maar ze is ook de krijger. Er is een godin, in India, die aan de ene kant de godin van de dood is, Kali, maar aan de andere gedaante gelijktijdig de godin van de vruchtbaarheid is. Ik geloof dat je die tegenstellingen moet kunnen begrijpen om er achter te komen waarom ook de planeten vaak goden zijn geworden. Planeten worden gezien als een functie. Hebben wij bijv. de zon dan hebben we te maken met Varcán, een variant op Arcán, die gelijktijdig heerser is van de maan. Maar hebben we Warcán, dan hebben we een bringer van leven en dood. Hebben we te maken met Varcán dan hebben we te maken met de beheerser van de slaap en van het geluk. Je moet er maar opkomen!

En zo kunnen we verder gaan: er zijn Vobeg en hoe heten ze allemaal verder, allemaal goden die in een planeet heten te leven. Nou ja, ze hebben van planeten goden gemaakt, maar dat klopt ook niet helemaal. Wanneer je dat systeem verder gaat onderzoeken, kom je tot de ontdekking dat er altijd een is die als Rex, als koning wordt aangegeven bij een planeet. Daarnaast hebben we altijd 3, 4 soms 6 andere namen, en als je die probeert te ontleden, dan blijkt: deze is weer de Heerser van de geesten, wij zouden waarschijnlijk zeggen: deze is de heerser van de dienende geesten, dus de baas over de utwerkingen: dan is er ook nog eentje die is de heerser over de natuur, dat is degene die voor de invloeden aansprakelijk is.

Op deze manier hebben de mensen altijd geprobeerd om hun verschijnselen toe te schrijven aan goden, en is dat nu wel zo dwaas als het lijkt? Wanneer ik bijv. spreek over 'n Zeus, of wat dat betreft, over 'n Thor, dan heb ik 't niet alleen over 't onweer. Dan heb ik het over een bepaalde vorm van natuurenergie. Er zijn nu eenmaal bezielde krachten, ook in de atmosfeer, en waarom zou je die nou niet benoemen, en de functie van een godheid geven? De astrologie is tamelijk oud. De oudste gegevens over astrologie, die we op het ogenblik bezitten, zijn niet zo ontzettend oud, ik meen dat de eerste gegevens stammen uit 2300 v Chr. Maar ze stammen dan wel uit tabellen die duidelijk maken dat men er al een hele tijd mee bezig was!

Waarom? Ja, waarschijnlijk omdat we in heel veel vroege beschavingen het hemelschrift kennen. Een hemelschrift is niets anders dan de rand van de sterren, die door de wankeling van de aardas, zeg maar, voortdurend een beetje verandert. We hebben een aantal vaste punten, we hebben daarnaast veranderende beelden die vnl. aan de horizon te zien zijn. En nu dacht men dus: de krachten die heersen, kunnen we altijd in het midden van de hemel aantreffen: dat zijn a.h.w. de goden. Maar hun wil schrijven ze neer in de sterren die langs de horizon draaien. Wanneer we nu het schrift kunnen lezen, dan weten we wat de goden willen en kunnen we op die manier de goden te vriend houden. Dat is ook al heel typisch, niet waarom een mens houdt ervan om een kruiwagen te hebben. In de oude tijd waren er te

weinig kruiwagens, toen namen ze goden, in de hoop dat die voor kruiwagen wilde spelen. Die planeten waren wonderlijke sterren voor die ouden. Het waren sterren die altijd wel een rol speelden, maar die ook een eigenaardige dans aan de hemel opvoerden. De sterren, nou ja, daar kon je wel op rekenen, maar die planeten deden zo gek! Of de Maan! Ze hadden schijngestalten, dan zou dat toch ook wat moeten betekenen...

De situatie ontwikkelt zich dan langzaam maar zeker tot een poging om de invloeden van die planeten te constateren. Dat is het eerst, voor zover mij bekend, omschreven in ongeveer 1500 v. Chr., waarschijnlijk een 100 jaar eerder, maar precies weet ik het niet. We hebben hier altijd nog te maken met de Chaldeese traditie. Deze traditie ontwikkelt zich verder in India, en zelfs ook in Azië, tot in China toe. En opmerkelijk sneller dan ze het heeft gedaan in Europa. Hier komt men er toe bepaalde dwaalsterren, zo noemde men de planeten, een bijzondere persoonlijkheid toe te kennen. Ze werden een soort engelen. Zij waren de vervullers van de wil van een scheppende macht. En voor je het weet is een vervuller van de scheppende macht zelf een god geworden! Dat is precies dezelfde manier waarop een rowdy die anderen kon verdedigen al heel snel een edelman werd, en daarna misschien zelfs koning of keizer!

Het is eenvoudig een spel: door namen te geven een bepaalde kracht aan je te binden. En in het magisch denken kan het erg belangrijk zijn dat ik de naam weet! Wanneer ik eenvoudig maar de planeetnaam gebruik, dan is dat voldoende. Wanneer ik zeg: "zon", nou ja, goed, die zon, dat is een gewoon ding. Maar als ik zeg: "Varcan, Gij met Uw dienenden Geesten!" dan kom ik bij een heel andere serie van waarden terecht. Ik heb te maken met een persoon, en die persoon wordt dan in verschillende landen anders benoemd. 't Is opvallend dat zonnegoden praktisch overal op de wereld voorkomen, terwijl de maan soms god, soms godin is geworden.

Wanneer we al deze dingen proberen te interpreteren dan moeten we zeggen: er is bezieling in een planeet: er is bezieling in een ster. De zon heeft een eigen persoonlijkheid, oh, geen menselijke! En wanneer u zoudt moeten luisteren naar wat de zon te zeggen heeft tegen een andere ster, gewoon een buurpraatje misschien, met Sirius of zo, dan zou u eeuwen en eeuwen moeten wachten om een paar woorden op te vangen! Want de zon is wat dat betreft traag. Wanneer ze emoties uitstraalt, dan doet ze dat over 't algemeen door enorme storingen de ruimte in te gooien! We weten het: wanneer de protuberans van de zon bijzonder grote vlammen vertoont, ontstaat gelijktijdig een reeks van magnetische storingen en afwijkingen, die het hele planetenstelsel omspoelen, maar ook daarbuiten waarschijnlijk nog werkzaam zijn.

Dus: persoonlijkheid? Ja! Maar is dat nu een persoonlijkheid waarop we ons kunnen beroepen als mens? Ik geloof het niet. Want zo'n planeet heeft een heel ander bewustzijn. Maar in die planeet kan misschien iets schuilen, en de zon is in dit geval ook zo'n "planeet", daar kan iets wat wél op ons tijdsniveau reageert. We benoemen a.h.w. een klein deeltje van het besef van de persoonlijkheid van een zon of van een planeet. En wanneer wij dat op de juiste manier doen, dan kunnen we een relatie scheppen ermee. Doe je dit nu vanuit een, zeg maar: beetje astrologisch standpunt, dan bereken je de invloeden. Dan zeg je: dí invloeden zijn er en ik kan die invloeden tegen elkaar afwegen. Ik krijg dan een totaal dat mij t.a.v. het heden, of de toekomst, of mijn persoonlijkheid, een zeker beeld verschaft. Maar in de magie doe je dat niet. In de magie roep je aan, roep je op! Dan roep je eenvoudig de kracht op waar je toevallig mee te maken hebt. En dat doe je bij de naam die je hem gegeven hebt. Maar 't is een wezen, zelfs als het maar een deeltje is van de werkelijke persoonlijkheid, dat t.a.v. ons zo overmachtig is, zo overheersend, dat je het eigenlijk als een god kunt beschouwen.

En laten we niet vergeten dat zelfs in het christendom, en ik wil niet hatelijk zijn, dat we in het christendom een aantal "heiligen" kennen, dus degenen van wie de zonden nooit bekend zijn geworden, we kennen een aantal engelen en aartsengelen, allerhande "klassen". En elk van die "klassen" heeft een bepaalde taak. De een is er om de "Heirscharen" aan te voeren, de ander om boodschappen te brengen, de derde brengt de dood, dat is degene die de zielen haalt, de vuilnisman van de hemel, zou je kunnen zeggen, en zo heeft ieder zijn eigen functie. Omdat wij hier zitten met een monotheïstische leer noemen we ze geen goden, we noemen ze: engelen. Maar t.a.v. ons zijn ze dominant. In de oude tijd zouden ze goden genoemd zijn. En vele oude goden zijn, zij het onder een andere naam, ergens binnen geslopen in de engelenkoren. Het is niet voldoende om alleen maar te kijken wat een bepaalde godsdienst

leert. We moeten kijken hoe het geheel zich ontwikkeld heeft en dan komen we tot de conclusie dat zelfs de aarde een eigen bezieling heeft! We kunnen die bezieling menselijk veranderen, maar er zit niets menselijks in. Wel zijn er invloeden, waarvan je op een gegeven moment zegt: ja, maar waarom? Een groot gedeelte van de gebeurtenissen op aarde kun je vooraf wel enigszins zien aankomen als het in de natuur gebeurt. Maar wat nu te denken van plotselinge erupties, die niet te voorspellen zijn? Wat te denken van aardbevingen die je wetenschappelijk verwacht en die uitblijven, terwijl ergens anders opeens enorme overstromingen en modderstromen ontstaan? Droogtegordels?

O, er is altijd wel een verklaring te vinden. Maar als we te maken hebben met een persoonlijkheid, dan zou 't wel eens kunnen zijn dat die persoonlijkheid zich niet bezig houdt met 't gewone leven op aarde, maar met een eigen situatie, van groei en ontwikkeling misschien, en eventueel ook van ondergang. Ik kan mij voorstellen dat een planeet een peil bereikt waarop hij seniel wordt. Dan hebben die planeetgeesten wel degelijk zin. Ze zijn enerzijds voor ons een mogelijkheid om althans een deel van zo'n persoonlijkheid te benaderen, de aandacht te trekken, aan de andere kant hebben we boodschappers nodig die ons duidelijk maken wat er op aarde gaat gebeuren.

Ik wil een paar eigenaardige dingen roepen: bijv. de uitbarsting van Mt. Helens in de V.S. was niet aangekondigd als "waarschijnlijk in de nabije toekomst" door de wetenschap, ofschoon men wist dat er werkingen waren. Maar er zijn in de 2 jaar daarvoor tenminste 30 (!) waarschuwingen uitgegaan via verschillende mediums, die wel, bij benadering en in 2 gevallen zelfs exact, datum en uur gaven. Hoe kan dat? Je kunt zeggen: ja, maar de "geest" moet 't weten. Maar hoe kán de geest dat weten? Dat kan ze alleen maar weten als ze processen kent die voor mensen nog niet begrijpelijk zijn. In dit geval hebben we zuiver te maken met krachten in de natuur, in feite een poging tot evenwichtscorrectie, zo zou je het 't beste kunnen noemen, en die evenwichtscorrectie heeft ten gevolge dat er bepaalde dingen ontstaan, die mensen niet aangenaam vinden: rampen of zo. Kennen wij nu de persoonlijkheid dan kunnen we er iets mee doen.

Waar is de grootste mogelijkheid om dat contact te maken? Over het algemeen in astrale projecties. Wij denken aan bepaalde figuren - iets van de geesten, van de dienende geesten, enz - en we verbinden daar een voorstelling aan. We projecteren dus een bepaald beeld astraal. Dit is oud! Dit is eigenlijk iets dat teruggrijpt tot ver voor Babylon. Waarschijnlijk zelfs ver voor Ur. Dus 3000 of 5000 jaar v. Chr. misschien. Al deze dingen waren opgebouwd. Men is met deze functie of met dit gebeuren, of met deze kracht en die voorstelling die men hierbij heeft, een contact gaan zoeken met een planeet. Het deel van de planeet dat op dit vlak en op dit tijdsvlak vooral, kan reageren, zal zich via die astrale vorm gemakkelijker uiten.

Een groot gedeelte van de communicatie die we hebben met planeetgeesten zijn in feite communicaties met astrale schillen, voor een groot gedeelte door de mens zelf opgebouwd, waardoor de planeetgeest tot bepaalde uitingen kan komen, die voor ons mensen of simpele menselijk geesten, te begrijpen zijn.

Wanneer je dus zegt: planeetgeesten en goden zijn identiek, dan heb je bijna gelijk. Bijna! Want de mens heeft ook andere dingen tot "god" genoemd. Je hoeft er de oude pantheons maar bij te halen om te zien, hoe alles uit Chronos zelf, - voorloper van de vette hap, hij vrat zijn eigen kinderen op - eigenlijk gestalten zijn om een verschijnsel te verklaren. En zo hebben alle natuurgebeurtenissen en krachten langzaam maar zeker een gestalte gekregen. Een groot gedeelte ervan is verwaasd. Natuurlijk. De mens is wijzer geworden, denkt hij.

Al die goden vertegenwoordigen de natuur. Maar niet alleen de natuur van de aarde. Waarom moeten wij bijv. denken aan Isis, gekroond met de halve maan? Dwaas, hé? Nou ja, ze heeft horens, ik zou ook niet weten wie haar die opgezet moet hebben, maar het is een echt maansymbool. Astarte, precies hetzelfde die overigens dank zij de christenen, verworpen is tot een duivel van grote macht Astaroth. Wij hebben eenvoudig het hele zonnestelsel, en eigenlijk de kosmos zover we die kunnen zien, gemaakt tot een reeks van levende wezens. En omdat er in alle dingen leven schuilt - de goddelijke kracht schuilt in alles, van een kiezelsteentje af, tot een sterrennevel toe -, is dat in zekere zin waar!

Daarom moeten we zeggen onze planeetgeesten zijn vanuit ons standpunt in zekere zin goden. Ze zijn niet de scheppende kracht zelf, maar als ik het heb over Jehova, heb ik het ook

niet over de scheppende kracht zélf! Dan moet ik het hebben over "Jah". En zo heb ik alle functies benoemd. Eigenlijk zijn het functies van de totaliteit van God. Maar in hun benoeming hebben we ze benaderbaar gemaakt. Waarschijnlijk is het dezelfde reden, waarom mensen, vooral eenvoudige mensen, gemakkelijk een heilige vereren, die een mens was, dan een wezen waarvan ze nog nooit hebben gehoord, dat ze nooit hebben gezien en dat ze zich niet als mens kunnen voorstellen. Om dezelfde reden neem ik aan, dat men zogenaamde verschillende Prinsen, planeetgeesten, dus ook vormen heeft toegekend die altijd weer een beetje humanoïde zijn. Bijv.: de heerser van Venus vertoont zich met een aangenaam uiterlijk - het is vandaag de dag ervan (vrijdag), dus ik mag er over praten -, maar lijkt heel weinig op dat ding van Milo. De vorm is anders, het is ene jongeling zeg maar. Hij heeft macht, heeft macht over genegenheden, maar ook over bijv. wat u veine noemt, geluk in het spel e.d..

Kijken we naar Mars, een schrikwekkende gedaante inderdaad, maar alweer: bijna menselijk. Dreigend, natuurlijk, en iedereen die wel eens een generaal in woede heeft zien uitbarsten kan zich wel voorstellen waarom dat gebeurd is. Hij is niet alleen de oorlogsgod, Mars, nee, hij is wel degelijk daarnaast ook de beschermer van reizigers. Hij kan van alles doen, ook geluk, hij kan je moed geven. Hij is een bepaald soort Zwarte Piet van de kosmische Sinterklaas. Waarom de mens deze dingen schept? Ik heb geprobeerd het duidelijk te maken: omdat je nu eenmaal met een wezen dat je je niet voor kunt stellen, moeilijk kunt communiceren. En als je voorstelling ook maar een deel van de werkelijkheid dekt, dan is er tenminste een gedeeltelijk contact denkbaar. Alle zgn. goden manifesteren zich via astrale figuren. Ze zijn dus niet echt geestelijk, ook al kunnen ze hun krachten, zelfs uit de Hoogste Geest, beziel worden. 't Zijn mensenvormen, altijd weer, zelfs de monsters, waar men zo over denkt. Wat zou u zeggen van draken en dergelijke dingen? En dat is dan heus nog wel wat anders dan een komodoavaan! Ze zijn gestalten die uiteindelijke door de mens zijn geschapen.

Wat zegt de chinees van de draak? De draak kan zich veranderen in een krijger of in een handelaar en gewoon tussen de mensen gaan. Maar hij beheerst delen van de natuur en hij kan een draak zijn. Dus u kunt praten met een Chinese zakenman, die op een gegeven moment zegt: "Ja, morgen praten we verder, want ik moet vanavond nog een overstroming veroorzaken, ik ben een draak en ik moet in een rivier gaan liggen!" Ja, lacht u er niet om, er bestaan verhalen van die soort, hoor! Onze goden zijn benoemingen van functies van het oneindige. En daarom is het ook niet zo belangrijk of onze god nu de enige "God" is of niet. Want onze "God" is altijd een deel van het Totaal: van het werkelijk Scheppende. De planeetgeesten zijn wat dat betreft voor de magiër ontzettend makkelijk. In de eerste plaats kun je aan de hand van ervaring erachter komen wat bepaalde planeten en planeetstanden voor de mensen betekenen. Je kunt dus hun eigenschappen, hun kwaliteiten a.h.w. tamelijk nauwkeurig omschrijven.

In de tweede plaats: door hun namen te kennen, zelfs een deel van die functies afzonderlijk te benoemen, dus daar weer een ondergeschikte dienende kracht van te maken bijv. ben je in staat je aandacht te richten op precies dat aspect van een planeetwerking, dat je magische of anderszins, op dat ogenblik belangrijk vindt. De naamgeving is zinvol. We moeten heel goed begrijpen dat zeer veel van hetgeen we denken te begrijpen en denken te weten over het heelal, fantasie is. Maar die fantasie maakt het ons mogelijk om te leven. Ze maakt 't ons mogelijk te verklaren. En geeft ons zo een bewustzijnsfunctie waardoor we de tegenstellingen en werkingen kunnen omschrijven, en aan de hand daarvan ons oriënteren.

Misschien denkt u nu: ja, wat moet je ermee beginnen? Nou, eigenlijk heel weinig. De naam die u geeft aan een andere planeet, ach, dat komt er niet op aan! Maar, mensen die een lange tijd hebben geroepen: "Varcen, zend ons u kracht!" of: "Arcan, bescherm onze slaap!" of iets dergelijks, die hebben een reservoir van energie opgebouwd, een astraal reservoir. Daarin ligt de kracht van de vereerders. Maar ook de functie van de god. En als die god zich tot de mens wendt, of de mens helpt op een bepaalde manier, dan ligt dat er ook in. Hierdoor worden geestelijke werkingen en krachten als niet-menselijke werken en krachten veel eenvoudiger ervaren, eenvoudiger gericht en beleefd. De naam van de god komt er misschien niet op aan, maar de maan waaronder die god vereerd is, betekent de sleutel tot een krachtreservoir. We moeten ons niet afvragen: is dit echt? Heel veel mensen vragen: Ja maar, is dat nou wel reëel? Maar per slot van rekening vraagt u zich ook niet af of een of andere eigenaardige sleutel reëel is of niet. Je kunt er een slot mee open maken, en daar gaat het om.

Wanneer de goden en planeetgeesten ons een sleutel zijn, waardoor we een reservoir van kracht kunnen aanboren, waardoor we misschien in staat zijn in communicatie te komen met werkelijk levende Hogere Krachten, is dat dan niet veel belangrijker?

We kunnen onze schouders ophalen, zoals sommige mensen, e zeggen: nou ja, katholieken met die Maria-verering! Nietwaar? Maar waarom niet? Maria is uiteindelijk de opvolgster van Astarte. Isis en dergelijke, wat in sommige van die afbeeldingen nog te zien valt. Zeker in de vroege afbeeldingen, in de symbolen daarop afgebeeld. 't Gaat er hier om, dat veel mensen die gestalte zien als een bron van kracht. En wanneer ze niet direct tot God kunnen bidden, dan kunnen ze wel bidden tot bijv. Maria! Dat wil zeggen dat ze door dat krachtreservoir een communicatiemogelijkheid krijgen. Dan is het de gestalte van Maria die hen helpen zal, ongetwijfeld, voor hun eigen voorstelling, of zelfs die ze in een droom zien, of die ze als een stem horen. Die Maria is een schijn-gestalte. De kracht die erdoor spreekt echter ligt vaak ontzettend dicht bij een kosmische werkelijkheid.

Dan zeggen mensen: ja, wat moet je nou met al die planeetgeesten? Ach, elke planeetgeest heeft zo zijn eigen eigenaardigheden. Bijv. de zon is een dure geest! Al datgene wat met Varcen te maken heeft moet in feite gegrift worden in goud! En omdat er vroeger ook al arme mensen waren, werd er gezegd: er moet of op maagdelijk perkament geschreven worden, of met goud-inkt, of met bladgoud, dan wel met gele inkt. De kleur was erg belangrijk.

Wanneer je bijv. morgen, zaterdag, kijkt naar de kleuren van die dag, dan kom je tot de conclusie: ik zou moeten werken in lood, maar als ik dat niet heb, dan kan ik grijs of donkerbruin gebruiken, allemaal van die vage tinten. Iedereen heeft zij eigen kleurengamma. Dat klinkt alweer erg bijgelovig. Maar wat is een kleur? Een kleur is een deel van het licht dat geabsorbeerd is, en de terugstraling, de enige waarde die níet wordt opgenomen, is de kleur die u ziet. Het is een weerkaatsing.

Wanneer we nu zeggen: die kracht weerkaatst t.a.v. Varcen bijv. met geel, dan zouden we kunnen zeggen: kijk, dat geel heeft in de eerste plaats een emotionele betekenis. In de tweede plaats duidt 't aan, welk deel uit het scala die de werkelijke persoonlijkheid van de zon is, ons bereiken kan. Want alle kracht kan ons wel bereiken maar kenbaar wordt, alleen datgene wat weerkaatst wordt En zo heeft ook elke planeetgeest z'n eigen stenen.

U hebt nierstenen, nietwaar, een ander heeft weer beryl of bergkristal. Of voor de zaterdag, de zwarte agaat. Dan zeg je: ja, heeft 't er iets mee te maken? Misschien niet. Maar al die kristallen hebben hun eigen kristalrooster, en door die roosters zijn ze voor bepaalde trillingen gevoelig, voor andere praktisch niet. Je zou dus kunnen zeggen, wanneer ik een bepaalde steen toeken aan een bepaalde planeet, aan een bepaalde planeetgeest, dan zeg ik in wezen: deze steen zal door zijn rooster energieën verwerken en eventueel weer uitstralen die in overeenstemming zijn met 't wezen van die planeet, die planeetgeest. En dan zijn er bekende reukwerken. En reukwerken, neem me niet kwalijk dat ik het zeg, maar als ze voor de magie zijn gemaakt, moeten ze soms stinken als de hel! Want er zijn er bij...! Bijv. neem je bilzenkruid, je neemt een klein beetje amber, gooit daar bovendien nog een hoeveelheid zwavel bij, en dan maak je de zaak aan met de hersens van een zwarte raaf! Nou ja, goed, als je dat doet heb je zelf ook geen hersens meer dus... Maar waarom toch bepaalde geuren eraan toekennen? Geuren hebben op de mens psychisch invloed.

Dat wil zeggen, dat zijn reukzin emotionele afstemming ten gevolge kan hebben. Een hele hoop mensen hopen erop, een hele hoop mensen leven ervan, denkt u maar aan de parfumerie. Wanneer er bepaalde geuren zouden zijn die ons stimuleren om ons emotioneel af te stemmen op de kracht van Varcen, Arcan, Vobeg, noem ze maar op, dan is dat eenvoudig: ontvankelijkheid vergroten. Niet omdat de stof zelf iets doet, maar omdat de reactie daarop ons verandert.

Onze ontvankelijkheid op een ander niveau stelt. En zo kun je doorgaan. De voorstelling van de goden in de Oudheid en de wijze waarop de zgn. éne God in stukjes wordt gehakt zodat alle functies gaan van "Ik ben" bij wijze van spreken, tot "Ik breng wijsheid", dat is allemaal onzin misschien. We hebben te maken met persoonlijkheden, iets wat voor ons onomschrijfbaar is. Een deel ervan kan beroerd worden. Een deel ervan kan ons antwoord geven. Of kan krachten geven: ons besef zo veranderen dat we de juiste dingen doen i.p.v. de verkeerde. Dan zijn al die dingen zinvol.

Wanneer u dus ooit te maken krijgt met een of andere vorm van magie, waarin onder meer planeten met hun benoeming voorkomen, en met al hun dienende geesten en weet ik al nog meer, denk dan niet: "het is onzin" zonder meer! Realiseer u dat u leeft in een wereld van voorstellingen, waardoor - dat geldt voor de mens tenminste - de kosmische realiteit toegankelijk kan worden.

Ook geloof dat u er goed aandoet om, wanneer u zich met deze dingen bezig gaat houden, ook te beseffen dat we vaak te maken hebben met enorme krachten en energieën. De kracht en de energie van de zon zelf kan in een heel korte tijd, waarschijnlijk niet meer dan 20 minuten het hele zonnestelsel verslinden, in één uitbarsting! De kracht van een planeet zou voldoende kunnen zijn om alle leven op aarde te stimuleren of te vernietigen. 't Zijn geen kleine dingen waar je mee te maken hebt. Houd daarom je vingers ervan af, tenzij je precies weet wat je doet!

Maar wilt u goden aanroepen, 't zij u gegund. Wilt u heiligen aanroepen, ga uw gang, niet omdat een heilige heilig is, of omdat een afgod een realiteit is zoals mensen zich die voorstellen. Maar omdat we altijd weer een sleutel nodig hebben waardoor we iets van een kosmische totaliteit binnen het bereik brengen van ons eigen menselijk begrip, ons eigen beperkte trillingsgetal, onze eigen mogelijkheden tot werken.

Ik geloof dat ik daarmee deze inleiding mag afsluiten. Na de pauze kunt u allerhande vragen stellen, bij voorkeur schriftelijk. Vervolgens kan ik u alleen maar dit zeggen: ik zal u antwoorden op alle vragen zover dat mogelijk is. Maar ik hoop dat u de waarschuwing die ik u zo-even gaf, daarbij niet geheel zult vergeten.

Tot straks !!!!

DISCUSSIE

Zo, vrienden! Ja, daar zijn we weer! Ik heb net gehoord dat u even doodstil moest zijn. Nou, dat is de enige doodse stilte die u ontmoet, zoals u wel zult merken als u doodgaat! Maar laten we eens gaan kijken wat u allemaal te berde te brengen hebt: schriftelijke vragen gaan voor. Mag ik vraag 1?

❖ *Hoe kun je praktisch werken met die goden en die krachtreserves daarin?*

Laat me het zo stellen: U heeft een eigen naam en een eigen beeld van God, en u kent aan die God bepaalde functies toe. Gebruik die naam op die functie. U zult, wanneer u dat een paar keer hebt gedaan, ontdekken, dat er iets gebeurt. U kunt het zelf verder niet omschrijven. Wanneer je zelf voldoende gelooft in die God, kun je daardoor de kracht krijgen om een ander te genezen, etc., etc.. Er zijn heel wat mogelijkheden om inderdaad die kracht te gebruiken. Wanneer u niet gewend bent aan 't gebruik van al die namen van die planeetgeesten en ook wanneer u alleen maar een voorstelling hebt: ze wonen ergens op de Olympus of zo, dan zou ik 't eigenlijk maar liever laten. Want, per slot van rekening, we hebben te maken met de éne kracht. De namen en de voorstelling die voor ons de meest gebruikelijke is, is voor ons meestal de beste sleutel om die krachten te bereiken. Wanneer we later ontdekken dat andere namen bestaan, de functies daarvan gaan beseffen, kunnen we misschien zo'n andere naam ook wel eens gebruiken. Begin altijd bij datgene wat u eigen is, want daardoor komt u 't verste.

❖ *Waarvoor staat de god Horus, de valk?*

Horus, de valk staat in feite voor de pasgeborene, voor de opgaande zon. Hij is het symbool van de levende kracht, die zich steeds weer vernieuwt. Hij is de vlucht van de kracht door alle sferen heen. Als zodanig is Horus dus een symbool geworden voor alle levenskrachten, sterker en veel meer dan bijv. Osiris. Osiris brengt meer de macht. Maar de kracht schuilt meer in Horus. Horus is ook pasgeboren, het kind, maar gelijktijdig met de bandeloze mogelijkheden van het kind, terwijl een andere vorm van de zonnegod, of een Amon, als u dat liever hebt. Eigenlijk een gevormde persoonlijkheid is. Dus alleen kan reageren volgens de kwaliteiten die zijn wezen zijn toegeschreven. Horus daarentegen kan reageren op alle krachten die hem erkennen.

❖ *Zijn de astrologische beelden, goden? Of goden geweest?*

De astrologische beelden zijn pogingen van de mens om te komen tot een voor hem redelijke klassering van een aantal verschijnselen aan de hemel, die volgens zijn ervaring enige invloed moeten hebben op de mens. M.a.w.: denkbeelden. We zitten in de Steenbok hé? Ja, geen steengeit natuurlijk. Die Steenbok bestaat niet echt. Als je van de aarde weggaat, gewoon weg gaat, een eind, bestaat hij niet meer. Het is gewoon een constellatie, een constellatie van krachten, en alleen wanneer je het op aarde oriënteert, beantwoordend aan datgene wat we er in zoeken. Je kunt dus niet zeggen: het zijn persoonlijkheden. Maar ik geef graag toe dat de beelden van de dierenriem, zowel de Nederlandse als de Chinese die er zijn, heel vaak tot een soort pseudo-goden worden gemaakt. Maar dan zijn het goden die alleen maar een bepaalde invloed hebben en op wie je je niet kunt beroepen. Ik zou zeggen: een god waar je je niet op beroepen durft, daar moet je eigenlijk maar niet te veel aan denken.

❖ *Maar de astrologie berust toch daar op, dat wij in wezen kosmische wezens zijn, dus dat wij met de kosmos te maken hebben?*

Nee, dat is niet juist. De astrologie berust erop dat het samenvloeien van allerhande kosmische krachten in de mens bepaalde mogelijkheden en verschijnselen zal veroorzaken en dat deze berekenbaar zijn aan de hand van de sterren. Dus hetgeen u zegt, gaat net iets verder dan het wezen van de astrologie zelve. Veel vroeger was het zelfs zo, dat men zei: in de sterren spreken de goden. En in de tijd van de Grieken, toen men dus dacht in de verschillende kristallijne hemelsferen – muziek der sferen komt eigenlijk uit die tijd – dan denkt men aan harmonieën van hemellichamen, maar men ziet de aarde als het enige waarop ze betrekking kunnen hebben. Ik geloof dat alle astrologie in feite de aarde beschouwt als het middelpunt van alle krachten, terwijl ze in feite alleen maar een klein planeetje is, bij een niet al te stabiele en niet al te grote zon, die in een van de uitarmen van een melkwegstelsel een beetje rondzwaart met een parabolische baan!

❖ *Hoe kwamen de godenbeelden tot uitdrukking in de oorspronkelijke Tarotkaarten: in Egypte e.d.?*

In feite waren dat geen godenbeelden, het waren functiebeelden. In de Egyptische Tarot is, dacht ik, ontleend aan de zgn. mysterieën of godenspelen die vooral voor de edelen - maar op een afstandje mocht het volk ook kijken - werden gehouden in verschillende grote tempels, o.m. in Thebe. Hierbij worden de goden voorgesteld als betrekkelijk vlakke figuren, die alleen maar een bepaalde functie en een vaste onderlinge verhouding hebben. Als zodanig doen ze dus heel veel denken aan de planeten en de dierenriem, zoals je die ontdekt.

❖ *Hoe wordt magisch gewerkt met de zgn. Michaël-kracht? En waar staat hij voor?*

Michaël staat in feite voor de strijdbare kracht Gods. Hij is a.h.w. de vervanger van Mars geworden. Gelijktijdig is hij de Heer der Heerscharen, de generaal Gods, zeg maar. Wanneer je met deze kracht werkt, werk je altijd met de kracht van geweld. Je probeert dus niet te overtuigen, maar te onderwerpen. Daarom acht ik het magisch minder juist met deze kracht te werken. Zo u al met "engelenkracht" wilt werken, zou ik de Gabriël-kracht veel meer aanbevelen.

❖ *Welke zijn de zgn. dienende geesten van de Adonai-kracht, en waar dienen ze voor?*

De Adonai-kracht is niet omringd door dienende geesten, in de zin waarin een planeetgeest dat is. Adonai is één van de namen waarbij de schepper van alle dingen aanroept, en gelijktijdig overigens een zeer liefdevolle, welwillende deelgestalte van de werkelijke godheid. Als zodanig wordt hij gediend door alle geesten, en heeft geen bijzondere dienaren.

❖ *Hoe kan een beeldopbouw en identificatie met een godheid in de genezing e.d. gebruikt worden?*

Ja, een god opbouwen is erg moeilijk op je eentje, dat weet u. U zult dus moeten grijpen naar datgene wat al bestaat, wat al astrale energie-inhoud heeft. Wanneer u een god aanroept moet het een god zijn waar u voor open staat, dus waar u zich a.h.w. aan overgeeft. Dat is het eerste punt. In de tweede plaats: u moet geloven dat die god zich manifesteert ook in genezing. Ten derde: u kunt daaraan een kleur verbinden en denkende aan die god, werpt u deze kleur uit naar uw patiënt. De kleurvoorstelling betekent in feite dat u bepaalde krachten in het bijzonder naar uw patiënt probeert te zenden, het is dus een selectie methode. Wilt u genezen, dan moet u verder voor uzelf symboolhandelingen verrichten. En dat is ook heel begrijpelijk, wanneer u alleen maar zit te denken, dan heeft u het gevoel dat er niets gebeurt. Wanneer u, al is het alleen maar een hand oplegt, of alleen maar, voor een ogenblik, uw

slapen beetpakt en intens denkt, dan scheidt u daardoor de suggestie van een directe werking, en zult u daar in uw contact inderdaad meer direct kunnen overdragen aan een ander.

❖ *Kunnen meerder goden in een rite als magisch evenwicht worden gebruikt?*

Dat gebeurde in de Oudheid inderdaad wel, wij weten bijvoorbeeld dat men in Babylon de krachten van de hemelse rechtbank aanroep: Jah en Isis bijv., Astarte, enz. enz., maar het belangrijkste daarbij was, dat men altijd Thot, die in dit geval ook wel Nabou genoemd werd, de kracht eigenlijk van het begrip, van de wijsheid aanriep. Deze was dan de middelaar, de evenwichtshouder tussen de krachten. En door deze nabou zullen we maar zeggen, aan te roepen, wist men inderdaad een vast punt te verkrijgen, waar omheen de werking van de goden zich afspeelden: maar waarbij gelijktijdig een evenwichtigheid van hun uitwerking a.h.w. gegarandeerd was. Dat is dus in de Oudheid vaak gebeurd. En wanneer we kijken naar de Romeinse riten, die hebben ook nog magische riten gekend, dan zien we ook wel dat heel vaak Hermes wordt gebruikt, als een soort balans. Dus heel begrijpelijk dat ze dat toen deden, want Hermes is ook de god van de dieven (!), hij was ook bode van de goden a.h.w. Door zo'n kracht dan heen en weer te laten schieten tussen de andere, werd ook weer een evenwicht bereikt, van onevenwichtige ontladingen op de plaats waar de magische riten gebeurde. En er zijn heel veel andere voorbeelden dat dit gebeurd is, en nog wel gebeurt. Wanneer u zich realiseert dat er op het ogenblik nog oude magie bestaat, dus in feite een oud geloof, dat op natuurkrachten is gebaseerd dan zult u ontdekken dat men daar heel vaak de moeder en de jager aanroeft, en dat men altijd probeert daartussen de figuur van de uil te zetten, vreemd genoeg, want de uil is in feite de bringer van de wijsheid. Zodat de krachten van de natuur, zowel de liefde van de moeder als de doeltreffendheid en doelgerichtheid van de jager kunnen samenvloeien, in één begrip, dat voor de mens verteerbaar is. U ziet het dus heel vaak gebeuren.

❖ *Worden Michaël, Gabriël, e.d. met planeetgeesten geassocieerd? Zo ja, welke?*

Nee, ze worden niet met planeetgeesten geassocieerd, maar ze worden wel beschouwd als heersers van de tijd. En de genoemden, plus een aantal anderen, vormen tezamen de engelen die de uren beheersen. Dat zijn er namelijk zeven.

❖ *Nu betreffende uw waarschuwing aan het eind: als deze namen zo'n enorme kracht bevatten, waarom is het dan een aantal malen hem aanbevolen met de Adonai-aanroep te werken?*

Omdat dat een Godsnaam is die liefde inhoudt, wijsheid. Wanneer wij ons tot onze Schepper richten, en we vragen om rechtvaardigheid, dan zal dat ons vaak zelf vernietigen. Wanneer we God vragen om de steun van de "Heerscharen", dan richten we eigenlijk het geweld niet alleen tegen de anderen, maar zijn er zelf mee onderworpen. Maar vragen wij om de wijsheid, de liefde, als leidssnoer, als kracht die ons begeleidt, dan krijgen we hierdoor in onszelf een beter begrip, een juistere mogelijkheid en geen destructieve of negatieve nevenverschijnselen. Vandaar dat bij ons de aanroeping van Adonai wordt beschouwd als een betere dan de algemeen gangbare van deze tijd.

❖ *Ongeveer in het jaar 2000 zal er een superconjunctie plaatsvinden, waarbij bijna alle planeten (o.a. Mars, Saturnus, Jupiter, Uranus en Neptunus) in één lijn staan, waarbij de gevolgen voor de aarde niet te overzien zijn. Kun u hier iets over zeggen?*

Wanneer men zich de moeite getroost om te kijken hoe het baanverloop is, zult u zien dat er in dat baanvlak vele afwijkingen zitten, - ze zitten n.l. precies in één vlak -, dat hierdoor alleen reeds een dergelijke nadelige invloed van natuurkundige aard, zeer onwaarschijnlijk wordt. Wat wel mogelijk is, is dat hierdoor activiteiten op de zon ontstaan. Daar is wel onevenwichtigheid, en die onevenwichtigheid zou zich kunnen uiten in het voorkomen van enorme vlammen in de corona, en daarna een langere periode van zeer diepe en ook zeer intense zonnevlekken. Dat kan op aarde invloed hebben, zodat we bijv. in die tijd geen t.v. kunnen ontvangen. De radio zal aanmerkelijk gestoord zijn, magnetische storingen zouden ook elektrische klokken kunnen ontregelen, zodat u denkt dat u meer tijd hebt dan u hebt, maar de aarde als zodanig heeft nog meer dan voldoende tijd!

❖ *Behalve de betekenis die mensen aan goden, planeetgeesten e.d. geven, hebben planeten sterren e.d. ook een uitstralende kracht. Heeft dat te maken met de betekenis die wij er aan geven?*

In zekere zin. De aarde heeft een magnetisch veld. De aarde heeft daarbij, zij het gering, een radiatieveld. Dit is zodanig sterk in het geheel - deze beide factoren - dat beïnvloeding van

andere planeten daardoor ontstaat. Je zou kunnen zeggen: wat we zien als atmosfeer, planetosfeer enz., dat is eigenlijk vergelijkbaar met de aura van een mens. In die aura zijn bepaalde gevoeligheidsorganen, bij u zijn dat de chakra, bij planeten zijn dat andere plaatsen, heel vaak gelegen bij magnetische polen, in enkele gevallen meestal ongeveer op een derde afstand van pool tot evenaar. Deze punten zijn bijzonder actief, en reageren veel sneller dan de rest van de aarde op allerhande ontvangen uitstralingen, en stralen ook zelf intenser uit. Het eindresultaat is dat je moet zeggen: ja, er is, zuiver materieel, een zekere uitwisseling tussen planten en energieën tussen planten en de aarde. Daarnaast moet u zich realiseren dat een denkend wezen, op een niveau dat niet behoort op het meetbare vlak op het ogenblik, voor de wetenschap, eveneens impulsen kan afgeven, en dat de aarde daarop kan reageren, en dat dit ook een invloed kan zijn voor al datgene dat op aarde leeft.

❖ *Waar komen de stralen van wit, blauw, geel, rood licht enz., vandaan, waardoor de aarde beïnvloed wordt? Is dat willekeurig? En bepalen wij het zelf het belang ervan, voor zover wij ons daarvan bewust zijn?*

Nou, die benoeming van kleuren is gebaseerd op de regenboog. Omdat je een verschil moet maken tussen verschillende werkingen is het gemakkelijker om dat in kleuren aan te geven. Maar er zijn een groot aantal werkingen in de kosmos: sommigen zijn van geestelijke aard, maar een groot aantal van stoffelijke aard. Wanneer u kijkt naar de kern van het Melkwegstelsel en u doet dat met een behoorlijke telescoop, dan zult u zien, dat er zo nu en dan allerhande witte punten in voorkomen, en dat er geringe verschuivingen van lichtsterkte plaats vinden. Dat betekent dat ter plaatse, waar je ook enorme zonnen hebt, er enorme gebeurtenissen zijn, enorme stormen. En die worden dan, zij het met de snelheid van het licht, naar de aarde toegestuurd. Wanneer u dus in de kern van het melkwegstelsel een nova ziet op aarde, dan zal een deel van die kracht ook de aarde beroeren. Ik geef dit als voorbeeld. Daarnaast zijn er een groot aantal magnetische verschuivingen, er zijn in de ruimte een groot aantal magnetische stormen, er zijn stofstormen, en gebieden met verschillende dichtheden. Want u denkt aan de ruimte als leeg, maar dat loopt uiteen van 1 atoom per kubieke km., zeg maar, tot ongeveer 300-400 atomen. Dat betekent allemaal afremming, maar ook interactie met die uitstralingen. Wanneer we dezen als zodanig nemen, dan heeft dat o.m. te maken met datgene dat er in de kern van het Melkwegstelsel gebeurt. Daarnaast zal het u duidelijk zijn dat veranderingen die plaats vinden bij de planeten ook weer invloed hebben: de stand van een planeet tussen b.v. de aarde en het Melkwegstelsel op een gegeven ogenblik, kan van grote betekenis zijn voor afbuiging en ook veranderingen van die invloeden. Hierdoor komen we tot een onderscheiden van die krachten, die op de mens over het algemeen vnl. psychisch inwerken, en die zijn stemming, maar ook zijn wijze van denken voor een deel kunnen beïnvloeden. Zo komen we b.v. wit licht tegen: helderheid, dat is kracht, maar het splitst ook alles in kenbare tegendelen. Het gouden licht, dat zien we meer als leven, en zo kun je verder gaan. Dat is dus gewoon kleuren hanteren om werkingen aan te geven, ongeveer zoals men lijnfiguurtjes gebruikt op stations om duidelijk te maken waar de uitgang is, waar men de kruiers kan vinden en waar u naar de trams of naar de taxi toe kunt.

❖ *Kun je aan iedere ster en planeet ook een mentaal en astraal vlak onderscheiden? Kent de uitstralingskleur per vlak ook weer verschillen?*

Ja, dat is heel moeilijk om dat kort en toch duidelijk te zeggen. Elk bestaan, elke formatie van materie, heeft een astrale invloed of uitwaseming. Een planeet of een ster heeft uit de aard der zaak een zeer groot materieel vlak, heeft dus een dergelijke uitwaseming in veel grotere mate. Of die astrale kracht ook op een bepaalde manier gebundeld is, dat kan alleen maar bepaald worden door een entiteit, een persoonlijkheid dus, die door denken aan een bepaalde werking of een bepaalde vorm die astrale kracht schept. Zover wij weten is dat bij de meeste zonnen niet, bij vele planeter echter wel het geval. Dat zou wijzen op een verschil in denken of benadering. Dan moeten we verder zeggen, per vlak een kleur toekennen is ook weer zoiets als zeggen: sub a, sub b, sub c, e.d. Dat is een willekeurige indeling. Maar een astrale sfeer is over het algemeen betrekkelijk kleurloos. Past zich dus aan, weerspiegelt a.h.w. elke kleur die er in terecht komt. Hebben we te maken met hogere invloeden, ja, dan kunnen we die misschien als blauw of als geel of anders gaan omschrijven. Maar in wezen hebben we te maken met een complexe wereldstructuur, en dat is een besefstructuur, geen vormstructuur, die dan weer specifieke eigenschappen vertoont. Als u een heel eenvoudig antwoord wilt: praktisch alle planeten hebben een soort astraal evenbeeld, de meeste sterren niet.

❖ *Kunt u iets zeggen over de kleur en eventuele betekenis van de uitstraling van enkele planeten: met name Mars, Venus, Mercurius?*

Ja, de uitstraling van Mercurius is eigenlijk een toevalsuitstraling en schijnt bijzondere invloed te hebben op de wijze waarop mensen denken in waarden. Daarnaast brengt ze over het algemeen meer exacte kennis. Als je haar een kleur zou willen geven, zeg maar: wat lichtgroen, zo.

Wanneer je denkt aan Mars, dan heb je te maken met een oudere en veel meer gevormde uitstraling, waaraan echter bepaalde energieën ontbreken. Het is dus een onevenwichtigheid, die voor een groot gedeelte, zeg maar de strijdvaardigheid in de mens, de sterke tegenstelling in een mannelijke en een vrouwelijke figuur b.v., bevordert. Daarnaast brengt Mars bepaalde vlagen van hartstocht en ik zou haast zeggen: het nemen van kansen. Zou je zijn invloed willen omschrijven, zoals ze op het ogenblik voor de aarde is, dan zou ik dat als tussen rood en roestkleurig willen definiëren.

En dan Venus: Venus wordt de liefdesgodin genoemd. Dat is in zoverre waar: ze is zeer zwaar aangekleed en enorm heet! Maar voor de rest deugt er niet veel van. De uitstraling van Venus is er veel eerder een van geleidelijkheid. Er zijn wel uitbarstingen in, maar die zijn niet zo intens, daarom wordt ze vaak beschouwd als trouw en liefdebevorderend. Daarnaast wordt ze heel vaak gezien als een invloed die ook op het denken inwerkt. En daarom wordt voor haar een kleur als azuur wel aanvaardbaar geacht.

❖ *Heeft iedere ster ook een eigen uitstraling met kenmerkende kleurschakering (Antarus, Sirius, Aldebaran, Regulus)*

Ja, allemaal hebben ze een eigen kleurprocédé, dat ontstaat door de wijze waarop de uitwisseling tussen de kernmassa en de atmosfeer, waar dus warmte ontstaat, plaatsvindt. Die karakteristiek zal kunnen verlopen b.v. ver in rood, soms met heel veel violet en blauw, dat kan heel sterk verschillen. Ook de waarde van de zonnestraling, dus haar intensiteit, kan zeer sterk verschillen. Er zijn zonnen b.v. die praktisch alleen een gammastraling voortbrengen, anderen daarentegen vnl. Een bètastraling. Er zijn er ook die het sterk mengen. Je zou kunnen zeggen: elke ster heeft een eigen manier van werken, een eigen functie en brengt daardoor een eigen licht naar voren, dat op de planeten dan ook een invloed heeft die niet gelijk is aan die welke u van de zon op aarde gewend bent.

❖ *Op aarde spreekt met van reuzensterren, zoals Anrares, Betelgeuze, Wega etc.. Wat zijn geestelijk gezien enkele reuzensterren (met de sterkste uitstraling)?*

Nee, ik geloof niet dat ik u dat kort duidelijk kan maken omdat een reuzenster in zichzelf alleen een ster is met een massa. En dan ligt het nog aan de dichtheid van die massa, of we te maken hebben met een feitelijke reuzenster of alleen maar met een ijle ster. Ik zou zeggen, geestelijk is dat precies hetzelfde. Er zijn sterren die een mate van begrip en wijsheid hebben, op sterniveau maar we kunnen daar niet een oordeel over vellen. Als ik moet zeggen wat geestelijke reuzen zijn, dan vraagt u mij uit te maken welke kikkervisjes nou mentaal het sterkste zijn! Dat weet ik ook niet.

❖ *Kunnen de hoogst-bewusten op aarde (Jezus, Boeddha, de Wereldleraar) interstellair reizen, of blijven ze toch b.v. aan dit zonnestelsel gebonden.*

Zover mij bekend is hun besef praktisch kosmisch, ze hebben, vaak reeds op aarde, een contact bereikt met verschillende facetten van zeg maar het Goddelijke, en we moeten aannemen dat, als ze zouden willen, ze interstellair zouden kunnen reizen. Ze zouden zich dan kunnen manifesteren of materialiseren zoals u dat zegt, op elke willekeurige planeet waarop dat redelijk doenlijk is, door gebruik te maken van de losse kleinste delen die in elke atmosfeer en in elke vorm van materie ruimschoots aanwezig zijn, en deze plus wat astrale invloeden van de planeet zelf, zodanig samen voegen, dat een vorm van voldoende dichtheid ontstaat. Maar ik weet niet of ze het doen. Trouwens, ik denk dat als je zover bent als Jezus, dat je heus niet zegt: hé jongens, ik ga er vandaag een dagje uit, borrel drinken op Betelgeuze of zoiets. Lijkt me een beetje .....

❖ *De levensperiode van een planeet kent, zo stelt de theosofie, 7 grote of globerondes. We zouden nu in de 4e zitten, 5 miljard jaar geleden begonnen, in de huidige ronde zouden 7 wortelrassen zijn: we zitten nu in het 5^e (Atlantis was het 4^e): het eerst begon 150 miljoen jaar geleden. Klopt dat alles?*

Elke indeling van verschijnselen is in feite kunstmatig. Dus als u zegt we zijn in het zoveelste wortelras, dan zou ik alleen willen vragen: lust u nog peentjes? Maar u kunt zeggen er zijn

bepaalde ontwikkelingen geweest, die overigens wat de aarde betreft verder terug gaan dan 5 miljard jaar en de ontwikkelingen bezitten een zekere regelmaat. Wij menen, geestelijk gezien dus, te mogen spreken over een soort spiraalloop, waarbij steeds vergelijkbare omstandigheden ontstaan, in wat je een lotslijn kunt noemen, waarbij gelijktijdig een verandering van mentaliteit heeft plaats gehad, zodat de aanpassing aan die kracht altijd weer een andere is. Als u dat verstaat onder wortelrassen, best, want ook de vorm de belichaming dus, zal zich aanpassen aan de behoeften die de planeet op dat ogenblik creëert, plus de mogelijkheden die geestelijk voor die aanpassing bestaan. In zoverre is het wel juist.

❖ *Welke van de volgende zes krachten zijn 'goden' (kosmisch) welke niet? Welke eventuele kenmerken (kleuruitstraling b.v.) hebben ze? Allereerst: de Sanata Kumara.*

Ik zou het niet thuis kunnen brengen, aangezien deze kracht niet van stoffelijke aard is, en als zodanig een stoffelijke beïnvloeding van uit deze kracht ook moeilijk denkbaar is.

❖ *Dat de Here Maitreya*

Is het denkbeeld waarbinnen zich de werkelijke kracht, de verbindende kracht van de aarde, zich weer zal kunnen manifesteren. Als zodanig geen godheid, maar een verschijningsvorm die uit het wezen van de aarde, plus het contact aarde-zon, voortvloeit, en kan voeren tot belichaming van deze kracht, of een essentie daarvan, in een menselijk lichaam.

❖ *De Wereldleraar*

Geldt ongeveer hetzelfde voor als voor de Heer Maitreya met een uitzondering. De wereldleraar is a.h.w. de laagste orde van de vernieuwende of profetische geesten. Boven hem staat de Wereldmeester, die weer meeromvattend is, en daarboven staan dus de zgn. incarnaties van de godheid, of de goden, als o.m. de Heer Maitreya die in wezen de kracht van het nieuwe tijdperk betekent, dus de nieuwe relatie aarde-zon in deze cyclus, en dan gemanifesteerd als een persoonlijkheid.

❖ *De Manoe en Mahanchohan*

Manoe is in feite de kracht in de natuur. Ik geloof niet dat je daar een specifieke uitstraling aan kunt verbinden, alleen: de mogelijkheid van de mens om in relatie te treden is wel aanwezig.

Wat Mahachohan betekent, dat zou ik u niet met zekerheid kunnen zeggen vermoedelijk is het het begrip van het hemelrijk dat zich weerspiegelt in op aarde. Als zodanig zou het een uitstraling kunnen hebben die bepaald wordt door de situatie op aarde t.a.v. een werkelijke vrede in de geest.

❖ *Dan de aartsengelen: Michael, Gabriel, Uriel, Rafael e.d.*

De aartsengelen zijn voorstellingen van Goddelijke functies, en hebben als zodanig de kracht die aan hen wordt toegekend. D.w.z. dat de functie die de mens er aan toekent, de werking bepaalt, die een dergelijke kracht op de gelovige heeft. Daarom geen specifieke kleur voor de kracht zelf, wel evt. de menselijke kleuring die voor de werking van de kracht bepalend zal zijn.

❖ *Dan volgen de Heren der Stralen.*

De Heren der Stralen is een begrip, waarbij een aantal bewustzijnsmogelijkheden, of moet ik zeggen bewustzijnstrappen wordt onderscheiden, door ze te zien als 'straal', meestal ook door kleur aangeduid. De Heren der Stralen zijn dan de bronnen waaruit een bepaald type bewustwording voortkomt. Je zou kunnen zeggen: geestelijk gezien zijn er zeer verscheiden evolutiemogelijkheden, die bepaald worden door die kracht, die invloed heeft op al datgene wat onder die kracht resulteert. Hen Heren van Kracht noemen, is weer het personifiëren van in feite onpersoonlijke krachten, die te maken hebben met een geestelijk bewustzijn, dat op een bijna Goddelijk niveau kan bestaan.

❖ *Is er een verband tussen de "aardgeest" en de "ziel der volkeren"? Bijvoorbeeld in verband met de trilling van de grond? En is de volksziel identiek met de zgn. "gestalt" van een volk, (op astraal vlak)?*

Wanneer u spreekt over een volksziel, spreekt u over iets waar zeer weinig volken ooit bezeten hebben. De "ziel" van een volk bestaat niet. Maar er bestaat geestelijke geleidekracht, die uiteindelijk tot een "gestalt" wordt, door de ik-projectie van al degenen die tot een bepaalde groep behoren en die daarbij tot een gemeenschappelijke waarde komen. Het is deze kracht, die kan resoneren met invloeden die in de natuur aanwezig zijn, dus met die uit de aarde.

Wanneer dat het geval is, kunnen daardoor voor een volk verschuivingen van bewustzijn, van stoffelijk gebeuren plaats vinden.

❖ *Wat voor leven is er vroeger op de maan en mars geweest wordt er iets plantaardigs mee bedoeld, of iets vergelijkbaar met de mensheid? Waarom en wanneer is het uitgestorven?*

De maan heeft nooit leven gekend in de vorm waarin het wordt omschreven op aarde. We hebben er te maken met iets dat nog het meest lijkt op een kleine schimmel en het schijnt dat er vroeger een kleine ontwikkeling is geweest, maar dat is ook alweer een miljoen jaar geleden, denk ik, ongeveer, waarbij het leek of zich libelachtige wezens zouden kunnen ontplooiën. Overigens zijn er wel degelijk dergelijke wezens op de maan geweest, en ook andere wezens. Dat waren reizigers uit de ruimte. En aangezien dat onzin is - althans de meeste mensen op aarde - wil ik daar niet verder over spreken. Het gaat echter om leven uit de ruimte en wezens die de ruimtevaart kennen. Er is zelfs één soort, meer ken ik er helaas niet, die in staat is de ledige ruimte te doorkruisen, zónder voertuig, maar over afstanden die niet verder gaan dan 5 lichtjaren. Die moeten dus wel elke keer een sprong maken. Deze wezens hebben voor een deel ook de aarde bezocht, omdat de aarde als een sterk waterdragende planeet in de ruimte nogal eens belangrijk is geweest voor een aantal levensvormen, voor reactiemassa en andere zaken, en daardoor zijn er heel wat landingen op aarde geweest, waar men niets meer van weet. Tegenwoordig zeggen ze ook: we kunnen dat hoogstens steeds doen, want anders breng je de inboorlingen helemaal in opstand en dat is gevaarlijk!

❖ *Vloeibaar water is op aarde de basis van het leven. Is dat op andere planeten ook zo?*

Dat is helemaal niet altijd zo. Er zijn planeten waar de basis van het leven eigenlijk meer op siliconen is gebaseerd dan op wat anders. Er zijn ammoniak-methaan mengingen die erg belangrijk zijn voor weer andere levensvormen. Er zijn dus heel wat verschillende mogelijkheden van leven, leven voort te brengen en in stand te houden. Maar voor de mens is uiteraard de zuurstof-koolstofwerking erg belangrijk, en de aanwezigheid van voldoende stikstof en zo. Ik denk dat uw planeet voor een aantal rassen eenvoudig niet te betreden is, tenzij ze zich kleden als u zou doen wanneer u naar de maan gaat. Waarmee ik niet wil zeggen dat u dat niet doet! Maar waarschijnlijk in overdrachtelijke zin, en dan wens ik u toe dat u tijdig kunt terugkeren!

❖ *Er zijn toch ook een groot aantal planeten die wel zuurstof hebben?*

Ja, er zijn een behoorlijk aantal planeten, oh, het stikt ervan de planeten, waarop een soort aardgelijke atmosfeer bestaat. Er zijn afwijkingen t.a.v. edelgassen, de onderlinge verhouding kan dus wel verschillen, maar toch zodanig dat u er zou kunnen ademen. Soms is die lucht nog veel makkelijker te ademen dan uw stadslucht die bezwangerd is met allerlei stof en dergelijke zaken.

❖ *En zijn planeten waar meerdere sexen bestaan, soms wel vijf. Vindt de voortplanting daarop gewoon stoffelijke wijze plaats, of via telepathische of magische weg? En worden de pasgeborenen dan soms "kant en klaar" afgeleverd: direct volwassen, zonder het hele opvoeding proces door te maken?*

Als U bedoelt of er soorten bestaan die levendbarend zijn, en daarbij een volgroeid exemplaar afleveren, dat is inderdaad wel waar, maar dat zijn alleen door rassen die zich voortplanten door parthenogenese. D.w.z. dat een uitstulpsel van het moederlichaam wordt tot twee nieuwe persoonlijkheid, die niet alleen de erfmassa maar ook het bewustzijn van de moeder overneemt. Of er planeten bestaan, maar meerdere sexen bestaan? Ja, ja, ook met vijf, klopt, ik weet niet waar U het vandaan hebt, van het klopt wel! En u kunt begrijpen dat daar de seksualiteit een heel andere functie heeft, dat wil zeggen het is daar zeer maatschappelijk, het vraagt daar de samenwerking van een groter aantal personen, het helpt dus de overbevolking van de planeten aanmerkelijk te beperken! Voldoende?

❖ *Shankara, ongeveer 800 na Chr. zei: meesters kunnen allerlei vermogens bezitten een verwerven, behalve "de kracht van Ishwara", de kracht die beelden doet verschijnen en verdwijnen. Is dit zo, en wie of wat is deze kracht? Gaat dit scheppingsproces van beelden ook door in de diepe droomloze slaap, dus onafhankelijk van het ego?*

Eerst zeg je: alleen in meester heeft alle kracht, dan zeg je: dus als je in slaap valt, werkt het door! Dat is natuurlijk een tegenspraak. Maar laten we het zo stellen: wanneer wij denken bouwen we in ons zelf in de wereldvoorstelling op. Of die te maken heeft met onze zogenaamde werkelijkheid of niet, doet niet terzake. Voor ons kan zijn volkomen reëel zijn. Nu

is het op onder omstandigheden mogelijk een beeld zó sterk in jezelf te bevatten, dat dat buiten jezelf zichtbaar wordt. In deze zin kunnen ook meesters die kracht hanteren. Ze zijn in staat vanuit zich dienaren op te bouwen. Ze zullen het niet doen, omdat elk schepsel dat je voortbrengt en buiten jezelf plaatst, indien niet meer beheerst wordt door jou wezen, een eigen persoonlijkheid en ervaring heeft. En daardoor op den duur, zoals gebruikelijk is, tegen zijn Schepper in opstand komt. Voldoende?

❖ *Hoe zijn de namen ontstaan ten aanzien van geestelijke krachten? Is men blijven benoemen tot men de gewenste kracht had?*

Dat is hartstikke moeilijk! Er is een oertaal geweest, en in die oertaal zou dan voorbeeld een medium zijn: "hij die spreekt met eigen stem de gedachten van een ander terwijl hij slaapt zonder te weten dat hij slaapt." En dat kan dan herleid worden tot een aantal klanken. Die klanken hadden dus oorspronkelijk hele grote betekenissen, net als een idiogram, en dan zou dat onder meer "ayjokoe" of "Ajoega" kunnen zijn, heette ligt eraan of leden positief of negatief benaderd. Op deze manier is oorspronkelijk een reeks van godsnamen ontstaan. Ze zijn dus gewoon klanksamenvoegingen die de resonantie van door taal in degene die de naam hanteert, ten gevolge hadden. Het zijn de eerste, zeg maar sjamanen - het waren eigenlijk nog geen sjamanen, maar goed - , die daarmee begonnen zijn. Later is een deel hiervan overgeleverd, is mensen komen tot allerhande klank betekenissen, die de indruk in jezelf a.h.w. bevestigen. Soms heeft men daarbij veel gekke dingen uitgehaald. We hebben het gehad over Varcan en Arcan: de V is in wezen kosmisch van geen betekenis. Arcan is de eerste dienaar van de zon, en gelijktijdig koning en heerser van de maan. Maar dat verschil kan een mens niet accepteren, en daarom is het "Varcan"geworden, waarbij de "V"eigenlijk geen betekenis heeft. 't "Ar" "can", ligt bij het "verborgene", de kracht "arcan" = verborgen, "arcane"wetenschappen van zon en maan. Er ooit eens over nagedacht? Op deze manier komt die naamgeving eigenlijk tot stand. 't Is een combinatie van emotie met klanken die nog schrijfbaar en aanvaardbaar zijn.

En, een goede naam moet kort zijn. Dat is ook heel begrijpelijk, want als je een god moet aanroepen en je moet zeggen: Hoor mij, oh Exodikopolatispulapopodoepeles, ja, dan heb je de hik al voor dat je halverwege bent, en daarom kies je een korte naam. Grote godsnamen bestaan over het algemeen uit 4-6 tekens. Hun klankbetekenis wordt bepaald door de medeklinkers en niet alleen door de klinkers. Dat betekent dat hun verandering door de medeklinkers eigenlijk trilling bepalend is. En van elke magische naam en klank kun je zeggen dat ze alleen werkzaam is wanneer ze terugspeelt op deze oude oerkrachten, die erfelijk nu eenmaal in de mens aanwezig zijn en hierdoor een emotionele beïnvloeding betekenen.

❖ *Ik kan me voorstellen dat die oertaal ....(verder niet te verstaan)*

Ze was betrekkelijk eenvoudig, maar laat ik het zo zeggen: als 'a' mens betekent en 'b' betekent bezig en 'c' betekent met zijn tenen, en ik heb iemand die voortdurend hard loopt, dan noem ik hem abc! Elke klank heeft een eigen uitbeelding en betekenis, in de samenvoeging ontstaat dus in feite een volledige functieomschrijving. Het klinkt misschien gek, maar u hebt nog wezens in uw buurt die wel degelijk hiervan gebruik maken, honden, katten, paarden bijv. gebruiken hun eigen klankscale heel vaak om daarmee uitdrukkingen te vormen, waarbij de samenvloeiingen van klanken een nauwkeurige omschrijving is van hun wensen, behoeften, hun angst e.d.. Alleen: de mensen verstaan het niet, maar ze voelen het aan, en dan zeggen ze: het is net alsof de hond, de kat, het paard kan spreken. Nou, dat beest spreekt wel, maar zijn eigen taal, en aangezien het voor de mens moeilijk is om dat te begrijpen, vermoed ik niet dat u, als de kat komt en zegt: óewau', dat u terugzegt worden: auewr oewr. En toch zou U dan de juiste antwoord hebben gegeven, want die kat, die heeft namelijk gevraagd: kunnen we het niet wat aangenamer maken? En u heeft gezegd: natuurlijk ga je gang maar, als je mij maar niet lastig valt! Ja, het is maar een grap! Er zit iets achter wat inderdaad betekenis heeft. Maar u begrijpt wel dat ik u de taal van de dieren en de oertaal hier nier 1,2,3, eenvoudig kan leren, dat gaat niet.

❖ *Dan de laatste schriftelijke vraag: De werking van een bepaalde naam, berust deze op het effect dat een naam kan hebben, of op de voorstelling die je erbij hebt?*

De voorstelling die met de naam verbonden is, is bepalend voor de betekenis die ze heeft. De klanksamenstelling echter daarvan, is weer medebepalend voor de wijze waarop ze je beïnvloedt. De beïnvloeding is dus wel belangrijk, eveneens omdat de aard van de beïnvloeding van de voorstelling wordt bepaald. Anders krijgen we met een ongerichte invloed

te maken, die eigenlijk weinig of niets betekent. We zijn nu zo druk bezig geweest over Adonāi, b.v. als ik dat op een bepaalde manier incanteer, dan heeft dat waarde en betekenis: Adonāi (zangerig), het werkt, je voelt er wat bij. Niet erg, want ik heb het niet al te juist gedaan natuurlijk, ik kan geen mensen achterlaten in katzwijn. Maar op dezelfde manier kunt u allerhande klanken omvormen tot iets dat emotie uitdrukt. Bijv. als je gewoon zegt "messias", nou dat zegt geen pest! Dat lijkt of je zegt: die vent met messen in z'n jas. Maar als je het anders uitspreekt, dan krijg je: "MMESSIEAH" (hoog en helder), dan heeft het weer wél klank. Dan doet het weer wel iets. Daarom is de incantatie van groot belang. Maar als je er geen voorstelling bij hebt van die kracht, dan kun je die specifieke kracht niet wekken, dan is de feitelijke werking praktisch nihil! Alleen een licht emotionele trilling.

❖ *Een vraag over de mantra OM of AUM.*

Aum komt niet uit India hoor. Het komt uit 't hoogland van Nepal tot Tibet, en dan is het ook niet Aum, maar "Aoemmm", verklarend dus. Een poging om alle klanken samen te vatten. Zulke dingen kunnen een heel grote werking hebben, en in dit geval hebben we te maken met een klankenreeks, die in feite de hele scala van de menselijke energie beroert, en daardoor, wanneer er een bepaald doel aan verbonden is, vaak allerhande zgn. paranormale aspecten kan doen vertonen. Dus: dergelijke klanken hebben betekenis, inderdaad.

❖ *Pikt zo'n klank nou ook een beeld op in de astrale sfeer? Een bepaalde astrale vorm, een pictogram o.i.d.?*

Wanneer ik dit woord gebruik, dat ik zojuist gebruikte, dan heeft 't inderdaad astraal een tamelijk grote betekenis en werking. Het is net zoiets als "om mane padme hum", het zijn ook klankreeksen die door zoveel mensen zolang gebruikt zijn. En, wanneer je ze gebruikt en je doet dat met de juiste concentratie en op de juiste manier, dan kom je met die krachtreservoirs in verbinding.

(stilte in de zaal)

En hier zweeg men een ogenblik, omdat de bijeenkomst van het groot moderamen in de buurt plaats vond! Had u nog vragen? Anders gaan we afsluiten.

❖ *Ja, nog een allerlaatste: toen iemand een vraag stelde en u die beantwoordde, zij u eventjes dat de mogelijkheid dat de diertypen met elkaar communiceren aanwezig is, en dat wij er niet toe in staat zijn dit te verstaan.*

Ja, dat is inderdaad waar.

❖ *U zegt dan dat U dat ons nu niet zomaar eventjes kunt leren. Zijn er dan niet methoden om dat wel te kunnen achterhalen?*

Ja, er bestaat wel een scholing: de Kipvaista(?) is dat, waar men zich daar nog mee bezighoudt. Vroeger werd dat ook in Tibet door de tovenaars onderling geleerd. Die klanktaal is dus inderdaad wel overgeleverd, maar over het algemeen gemaakt tot een: óf zeer esoterisch, óf zeer magisch object, waarbij de werkelijke betekenis zijn voor een deel teloor gaan. Het is niet gemakkelijk om het U te leren: wanneer U die taal juist wilt gebruiken zult u ongeveer 6000 klankcombinaties moeten onthouden en kunnen samenvoegen. Dieren hebben over het algemeen een veel kleinere vocabulaire, een film die aan met houdingen en bewegingen.

❖ *Hebben mensapen een groter klankvermogen?*

Bepaalde mensapen, en dan denk ik onder meer aan de berglandgorilla, iets meer dan laaglandgorilla, hebben een onderlinge vocabulaire die 80 tot 120 begrippen kan uitdrukken. De enige die er bovenuit komt is de baviaan. Die vult ze wel zeer sterk met houdingen aan, die komt tot een woordenschat tussen de 300 en 400.

Slotbeschouwing

Zo vrienden, nou ga ik afsluiten. Ja, u ziet hoe het gaat onder de mensen, we beginnen met goden en planeetgeesten, en we eindigen met de aap. Maar, wat een avond hebben besproken, en dat is waarschijnlijk meer dan nu in het eerste voorbij gaan hebt opgemerkt, de dat wil ik u alleen maar duidelijk maken, dat namen in feite wel krachten zijn voor ons, maar het zijn geen werkelijke persoonlijkheden. Bij moeten iets te noemen, om het a.h.w. te kunnen hanteren. We worden omringd, ook als in de stof zijn, door een heelal, waarin zowel materiële als andere levensvormen van allerhande aard aanwezig zijn. Rond ons liggen geestelijke werelden, een soort parallellen met ons eigen wereld, en wel daarin leeft men, volgens zijn

eigen wetten, met zijn eigen mogelijkheden, met zijn eigen tekortkomingen: misschien tekorten van hun standpunt beoordeeld.

U bent één klein deel in een oceaan van leven en denken: soms beïnvloed U dat. Weest daar niet verbaasd over, want onthoudt één ding: zoals reeds bij de Pythagoreëen werd geleerd: wanneer U de leer van de harmonie zelf verwerkt, uit Uzelve weten uit te drukken, zal de kosmos U antwoorden. En verder: ik hoop dat U men dat niet kwalijk neemt, het is geen verwijt aan de vragenstellers, maar slechts hij die geleerd heeft om te luisteren, kan zinvol spreken! Dus als U over deze dingen bezig bent, loopt niet te hard van stapel.

Luistert, verwerken, begrijp! En als U dan begrepen hebt, en laat dat begrip uit U naar buiten treden. Dan hebt u niet alleen de grondregel van alle magie en in wezen van alle wijsbegeerte gevonden, maar u hebt daarnaast waarschijnlijk de band gevonden, die u kan verbinden, met wat U nog goden of planeetgeesten noemt. Maar die dan steeds beter beseft als functies in een oneindige AI, dat ik zichzelf leven is, en een levende en denkende kracht heeft.

Ik dank u voor uw aandacht.

Goeden avond.